

koje staza vodi na Gomirkovicu i skijaški centar Bjelolasica. Ako se od smjerokaza krene nalijevo, na sjever, markirana staza preko Ostrožice, vidljiva, vodi u rekreacijski centar Bjelolasica u selu Vrelo. Staza KPP-a od smjerokaza skreće udesno, na jug, niz travnatu padinu i spušta se do skloništa "Jakob Mi helčić", 2 min.

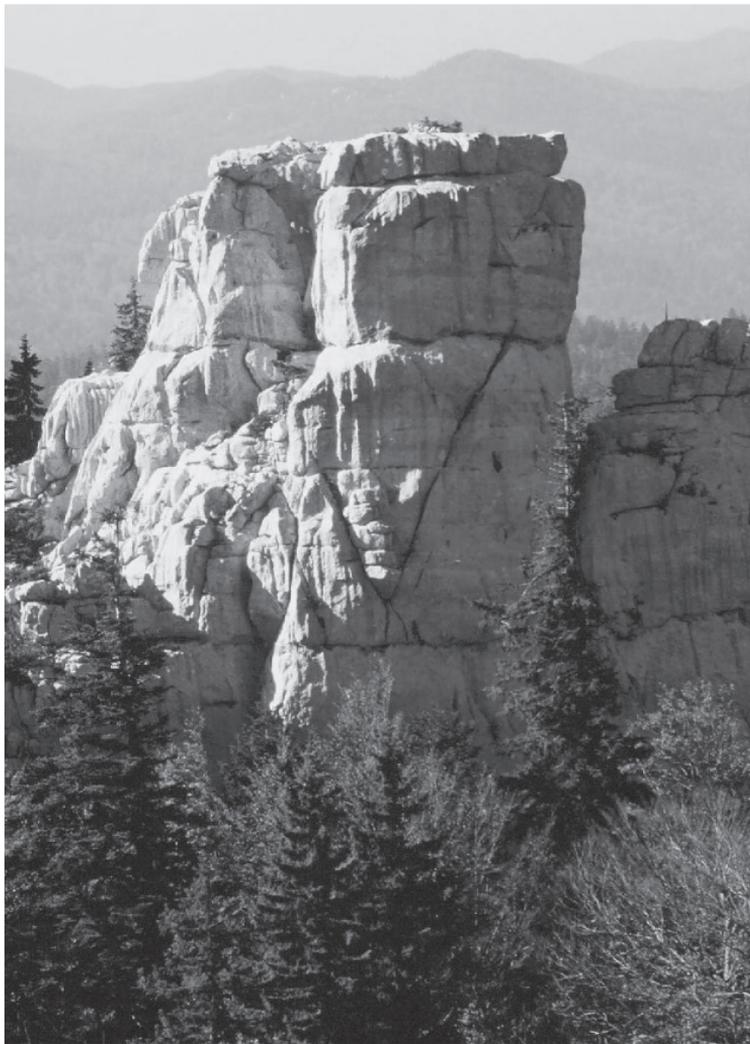
Planinarsko sklonište "Jakob Mihelčić"

Sklonište je smješteno ispod prijevoja, u mjestu zaklonjenom od jakih sjeverozapadnih vjetrova. Izgrađeno je 1986. god. u organizaciji Odbora KPP-a. Radovima i organizacijom rukovodio je Želimir Kantura, a u izgradnji su kao

Postavljanje markacija - Maks Zrnčević

nosioci sudjelovala planinarska društva “Vihor”, “Končar” i “Sutjeska”, svi iz Zagreba, te “Bijele stijene” iz Mrkoplja i “Višnjevica” iz Ravne Gore. Svoju pomoć pružila su mno-

Bijele stijene - “Kovčeg”

gobrojna planinarska društva i organizacije kao i velik broj pojedinaca koji su uložili neizmjeran napor da ovo velebno zdanje bude predano na upotrebu planinarima. Opremljenost skloništa je 16 ležaja na kat, peć i nužni osnovni inventar. U predvorju je spremište za drva. Sa zapadne strane kuće je cisterna, stalno otvorena, s pitkom vodom. Sklonište posjeduje i podrumsku prostoriju, koja je za ključana i služi za smještaj nužnog materijala za održavanje skloništa.

O skloništu se od 2005. do 2019. brinulo PD „INA - Bjelolasica” a 2010. god. temeljito je obnovljeno zahvaljujući donaciji HPS-a i velikom dobrovoljnom radu članova PD „INA - Bjelolasica” kao i članova ostalih društava koja su u Odboru KPP-a. Od godine 2019. brigu oko skloništa preuzima PD „Izletnik” iz Zagreba.

*Otvoreње KPP-a - 1979. na Bijelim stijenama - Želimir
Kantura - Krampus*

Pristupi skloništu

Iz Jasenka asfaltnom cestom do raskrižja s Begovom stazom (makadam), gdje je postavljen putokaz za Bijele stijene. Begovom stazom oko 6 km do raskrižja sa šumskom cestom za Begovo Razdolje i Gomirkovicu. Tom cestom dalje i kod prvog raskrižja krenuti ulijevo jer se desno, na sjever, odvaja šumska cesta koja se penje na Gomirkovicu. Cestom još oko 3 km do vidljivog putokaza koji označava ulaz staze u sklonište i vrh Bjelolasice. Iz Begova Razdolja šumskom cestom koja je djelomično asfaltirana do Vrbovske poljane i dalje na stavkom prema Jasenku, pokraj šumarske kuće, do prije spomenutog put-

Sklonište "Jakob Mihelčić" na Bjelolasici

okaza za Bjelolasicu (oko 9 km).

Od skloništa treba poći markacijom KPP-a niz brdo prema šumi i slijediti je dalje stazom u serpentinama, koje su za potrebe izgradnje skloništa rekonstruirali graditelji. Stazu danas presijecaju ili idu njome šumske vlake koje su napravljene za izvlačenje drva. Staza nakon 30 min izlazi na šumsku cestu Jasenak - Begovo Razdolje, gdje je postavljen lijepi putokaz. Od tog mjesta krenuti cestom nekoliko metara nalijevo (jugoistok), a zatim napustiti cestu kod označenog smjerokaza i ući u šumu na desnu stranu u jugozapadnom smjeru. Staza slijedi staru šumsku vlaklu i prolazi položito kroz visoku šumu, a zatim se postupno

Bijele stijene - nepresušni oblici krša

penje skrećući nalijevo i potom oštro nadesno, u zapadnom smjeru spušta se do šumske ceste koja povezuje Vrbovsku poljanu s Okruglicom. Na ulazu staze na cestu postavljen je smjerokaz. Cestom nastaviti ulijevo (jugoistok) oko 800 m do označenog raskrižja. Do ovog mjesta od ceste Jasenak - Begovo Razdolje oko 35 min. Jedan krak šumske ceste nastavlja dalje u istom pravcu (jugoistok) i njime se može za 20-ak min doći do izuzetno lijepe doline Rapavica poljana. Markacija KPP-a od raskrižja skreće drugim krakom ceste nadesno (zapad), da bi nakon 100 m napustila cestu koja obilazi Okruglicu s istočne strane. Staza se spušta uz rub vrtače i izlazi na Okruglicu te njome uz dva manja jezerca do sredine livade iznad koje je bila izgrađena nadstrešnica, a danas se vide jedino

Bijele stijene - panorama

njeni ostaci. U jezercima je uvijek voda (nije za piće), a u kasnu jesen svojom bojom stvaraju prekrasan ugođaj, naročito ako se posjetilac nalazi iznad njih, na mjestu s kojeg se vidi greben Bjelolasice. Od nadstrešnice staza vodi uzbrdo u zapadnom smjeru i ulazi u šumu penjući se prema prijevoju ispod vrha Bucala (1338 m). Iza prijevoja staza se spušta nizbrdo, držeći se uglavnom korita bujičnjaka i šumskih vlaka, do mjesta znanog kao *Palirova voda*. Odavde dalje nastavlja se u jugozapadnom smjeru širokom zapuštenom vlakom, koja prelazi u šumsku cestu te se nakon 500 m dolazi na Begovu stazu. Ovdje je raskrižje markiranih putova, postoji putokaz. Ulijevo, jugoistočno, cestom prema Jasenku, nakon 15 min dolazi se do odvojka šumske ceste kojom se prilazi na Samarske stijene. Markacija KPP-a od putokaza ide cestom u smjeru Plane oko 2 min do odvojka šumske ceste koja prilazi s južne strane i koja je sada rijetko korištena. Tim odvojkom staza na stavlja oko 3 min i zatim zakreće u šumu nalijevo u istočnom smjeru kod postavljenog smjerokaza. Staza slijedi zaraslu šumsku vlaklu kroz izuzetno lijep predjel između vrtača i stijena penjući se postupno uzbrdo. Nakon 20-ak min hoda, ispred izrazite kamene gromade, staza skreće nalijevo (sjever) i spušta se u šumsku vlaklu kojom se udesno (istočno) za 3 min izlazi na označenu stazu Mrkopaljskog planinarskog puta (MPP). Od tog raskrižja, gdje je postavljen i putokaz, markacije KPP-a i MPP-a idu zajedno do na vrh Samarskih stijena. Staza skreće nadesno (južno) uzbrdo oko 5 min i zatim nalijevo (istok) do pod veliku prevjesnu stijenu. Tada valja oštro uzbrdo

pored stijene, izgrađenim serpentinama, kroz kamenjar i rijetku šumu do izrazitog kamenog nosa. Iza stijene staza ulazi u oveći dolac - vrtiču. Pred nama se diže stijena posuta borovicom, koja zaklanja sam vrh Samarskih stijena. Markacija se pred ulazom sastaje sa stazom KPP-a koja dolazi s lijeve (istočne) strane iz smjera Ratkova skloništa i kojom ćemo dalje nastaviti. Međutim, prije se valja ispeti na vrh Samarskih stijena kratkim usponom kroz raspuklinu kamene gromade. Na vrhu se nalazi kutija sa žigom KT-3. Od Begove staze do vrha oko 1,5 h.

Visina snijega na Bijelim stijenama - "Lukovica" - Zimski uspon

SAMARSKE STIJENE (KT-3) - LJUSKA U BIJELIM STIJENAMA (KT-4), 1,45 h

Samarske stijene

Vrh se nalazi na 1302 m/nm. Samarske stijene su izuzetno lijepe, ali međusobno nepovezane skupine stijena često bizarnih oblika, te svojom bjelinom razbijaju zeleni šumski plašt u koji su skrivene. Za razliku od komadnih i monolitnih stijena, ove su položito, samarasto oblikovane, pa im otuda i potječe naziv. Tik ispod vrha, u stijene ulazi markacija MPP-a, koja prolaznika vodi kroz najljepše predjele Samarskih stijena. Zavisno od fizičke spremnosti, obilazak traje oko 4 - 5 sati, a izlaz markacije

Prolaz kroz "Ljusku"

je par minuta prije Ratkova skloništa.

Za nastavak KPP-a valja se vratiti niz stijenu do raskrižja na rubu dolca i krenuti desno, na istok, dobro označenom stazom što vodi do Ratkova skloništa. Slijedeći markaciju stazom koja je više - manje po ložita, za 40 min pristiže se na manju čistinu na kojoj je raskrižje. Udesno, na jug, staza vodi do Ratkova skloništa, 5 min. Također tu je izlaz spomenute staze MPP-a. Treba pripaziti na markacije, koje se ovdje križaju, ali su sve korektno označene putokazima.

Ratkovo sklonište

Sigurno je jedno od najoriginalnijih skloništa u Hrvatskoj. Smješteno je u pećini stijene *Šerpas*, tako da

Markacije - na vrh Bijelih stijena i dalje prema Samarskim stijenama

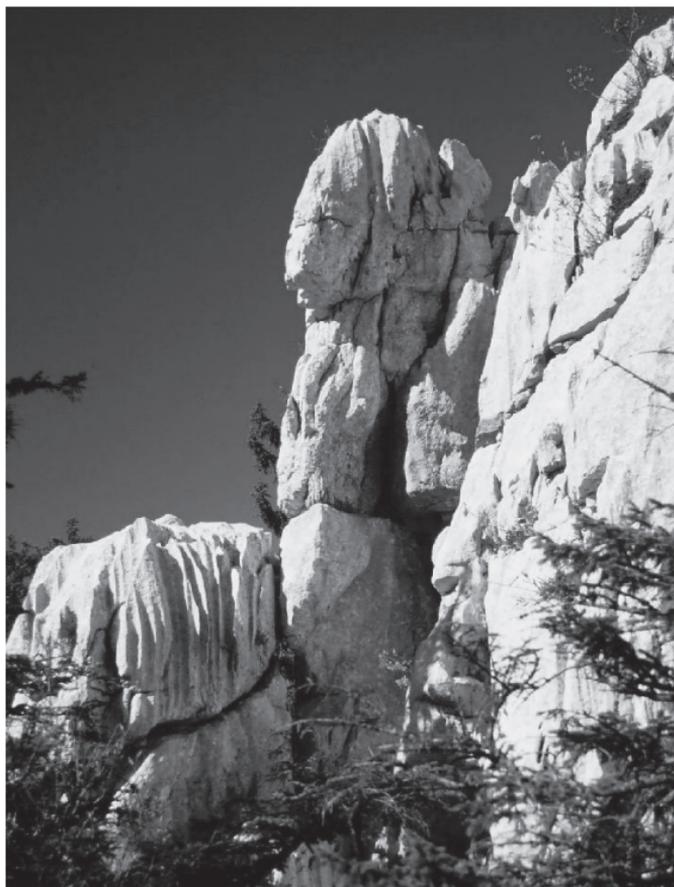
ga stijena nadvisuje kao osebujni prirodni krov. Nekada je ovdje bilo skromno (ali romantično) sklonište što su ga izgradili zagrebački sveučilištarci, članovi PD "Velebit". Nečijim nemarom izgorjelo je početkom 1982. god. Izgorjelo je sklonište, ali nisu izgorjeli zanos i ljubav sveučilištaraca za prirodne ljepote Samarskih stijena. Velikim trudom i zanosom članovi PD "Velebit" podigli su novo, još ljepše sklonište i otvorili ga za javnost 1983. god. Sklonište je tijekom godina dosta propalo no 2011. god temeljito je obnovljeno. U skloništu ima 20 ležajeva, peć i osnovni neophodni pribor. Ispred skloništa je cisterna iz koje se voda crpi ručnom crpkom. Sklonište je zadnjih godina prilično propalo pa se ti jekom 2011. god. predviđa njegova temeljita obnova.

Ratkovo sklonište na Samarskim stijenama

Pristupi skloništu

Iz Jasenka automobilom cestom za Novi i zatim Begovom stazom. Skrenuti odvojkom nalijevo (jug) kod 13. km. Dalje markacijom do skloništa 30 min. Iz Mrkoplja, preko Vojnog Tuka, automobilom Begovom stazom do spomenutog odvojka, nadesno (jug) kod 13. km. Dalje

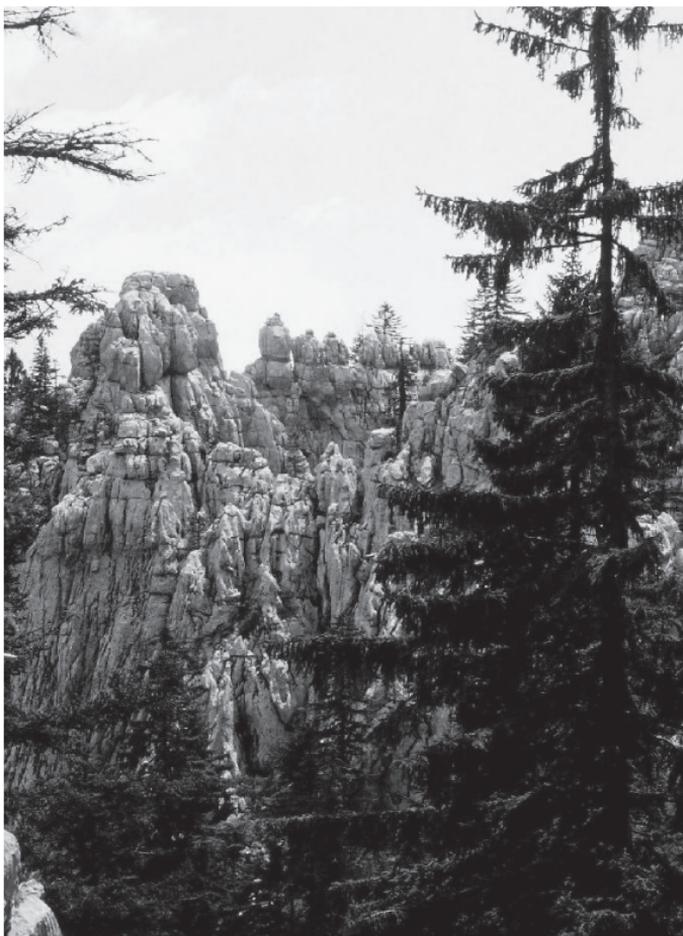

Samarske stijene - "Kapa" - "Poglavica"

kako je spomenuto u prethodnom prilazu.

Izleti iz Ratkova skloništa

Samarske stijene su izuzetno atraktivne zbog raznolikih geomorfoloških pojava (tunel kroz *Šerpas*, *Katedra-*

Samarske stijene - "Amfiteatar"

Naša staza u blagom luku obilazi šumovitu glavicu te se s druge strane spušta između kamenih gromada u plitku vrtaču. Odatle treba ići uzbrdo i slijedeći markaciju obići vrtaču što se s lijeve strane naglo otvara ispod staze. Put vodi kroz izuzetno uzbudljiv krajolik, da bi oko kamenog nosa prolazio neposredno iznad vrtače, uskom policom nazvanom *Balkon*. Odatle blago niz brijeg, pa gotovo po izohipsi usporedo s vrtačom s lijeve strane do prijevoja. Nakon silaska i obilaska velike kamene stijene, lijevo dolje je vrtača puna oborenih stabala i kamenih gromada; staza vodi rubom suhog korita (*Suha dolina*) do pod stijenu, oko 35 min od odvojka ispod Samarskih stijena. Ovdje je raskrižje. Nalijevo se stiže do *Ačkove doline*, dok ravno nastavlja trasa KPP-a.

Staro sklonište na Bijelim stijenama - crtež

Ačkova dolina

Lijevo od raskrižja, u smjeru sjevera, označena je staza kojom se, penjući se uzbrdo, za 10-ak min stiže na omanju zaravan u šumi u kojoj je trostruko raskrižje. Markacijom lijevo nizbrdo u sjevernom smjeru ulazi se u *Ačkovu dolinu*, 1 min. Polulijevo od raskrižja markacija vodi položito pa zatim strmo nizbrdo, prelijepim krajolikom kroz stijene i šumu do Begove staze, 35 min. Markacijom desno, na istok uzbrdo od zaravni prolazeći kroz stijene nakon 20 min izlazi se iznad *Natašina dola*. Slijedeći dobru markaciju, stazom se spušta između dviju izrazitih stjenovitih barijera te se nakon 5 min hoda izlazi u

Bijele stijene - novi kontrasti

Natašin dol, gdje se sastaje s glavnom stazom KPP-a koja dolazi iz *Suhe doline*. Ovaj predio bio je gotovo nepoznat. Istražio ga je član HPD "Vihor" Milovan Dlouhi, a stazu su po ložili i označili članovi HPD "Vihor" i HPD "Kapela" pod vodstvom Ž. Kanture. Na jednoj stijeni postavljena je spomen - ploča u znak sjećanja na prerano umrlog Stipicu Mesića - Ačka. Stradao je kao alpinistički instruktor u Maloj Mojstrovki u Sloveniji. Ako je negdje priroda stvorila umjetničko djelo, onda su stijene *Ačkove doline* najljepši park skulptura, suzvučje silovitih okomica, raspucanih točila i žljebina, sunovraćenih gromada i nježnog gorskog cvijeća.

Od raskrižja, s odvojkom puta prema Ačkovoj dolini, staza KPP-a nastavlja se strmo uzbrdo u istočnom, odnosno sjeveroistočnom smjeru te za 25 min stiže do

Putokazi prema KT8, KT9 i KT7

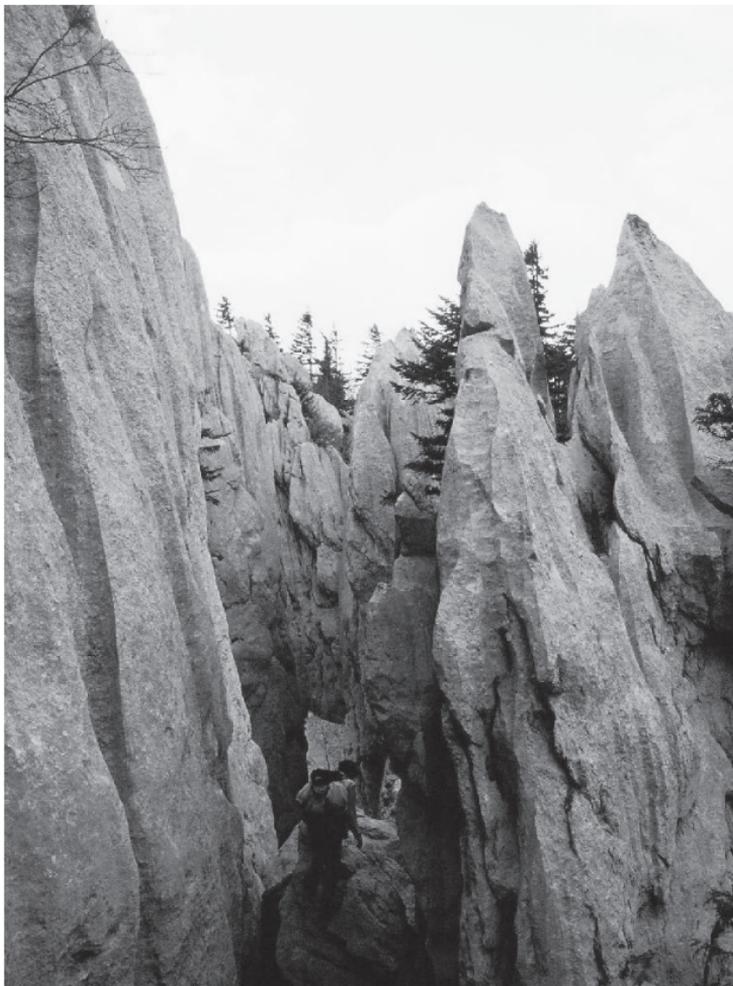
Natašina dola, omanje zaravni usred stijena. Od raskrižja staze ispod Samarskih stijena do Natašina dola je oko 1 h. Varijanta dolaska preko Ačkove doline duža je za 15-ak min. Iz *Natašina dola* ide se stazom u *Ljusku* (10 min). Lakša je varijanta prema osamljenoj jeli, pa kroz razvedenu stijenu, osiguranu sajlom i ljestvama (izgradili i postavili članovi i omladinska sekcija HPD “Vihor”, obnovljena 1998. god.) do dna *Ljuske*. Druga je varijanta kroz stijenu iznad *Natašina dola* samo za vještije planinare jer zahtijeva slobodno spuštanje niz stijenu, koja je doduše razvedena, ali ne i osigurana.

KT-06 Velika Javornica 1375 m

Ljuska

To je izuzetno lijepa prirodna tvorevina. Kada se gleda s okolnih vrhova u pravcu njenog prostiranja, ostavlja

Bijele stijene - "Ljuska"

dojam orahove ljuske pa joj je prema tome i pripao naziv. Na njenom dnu postavljene su ljestve kojima se lako izlazi na njen gornji dio. Neposredno poizlasku s lijeve strane je kutija s upisnom knjigom i žigom “Vihoraškog puta”, a na stijeni, također s lijeve strane (sjever), smještena je kutija s upisnom knjigom i žigom KT-4.

LJUSKA U BIJELIM STIJENAMA (KT-4) - VRH BIJELIH STIJENA (KT-5), 2 h

Od upisne kutije u *Ljusci* valja ići naprijed u istočnom smjeru te se spustiti niz dobro razvedenu stijenu (oko 3 min) pa preko omanjeg sipara naglo se popeti uz

Bijele stijene - “Piramida”

brijeg. U nastavku, put prolazi podnožjem izrazitog stjenovitog grebena i to s lijeve, sjeverne strane, dok je s desne duboka vrtača. Put se penje uza samu stijenu te postupno ide do omanjeg prijevoja. Zatim se strmo spušta u dolac i uspinje na drugu stranu te na kraju izlazi u veliki dolac nazvan *Zelena dolina*. Od *Natašina dola* do *Zelene doline* ima sat hoda.

Zelena dolina

To je ljupka dolina zatvorena na sjeveru stijenom, dok se s juga otvara pogled na Samarske stijene. S istoka i zapada također su lijepe stijene, pa dolina izgleda kao prirodni amfiteatar.

Staza se iza *Zelene doline* naglo uspinje te uza samu stijenu prolazi kroz mali prijevoj i spušta se na drugu stranu u vrtaču. Nakon što put zaobiđe pošumljenu stijenu, spušta se u omanji dolac. Ispod velike stijene, s

Bijele stijene - Dobro došli!

desne strane (južno) odvaja se markirana staza za Ratkov vrh (1314 m), a desetak metara dalje odvaja se lijevo (sjeveroistok) markacija za vrh Boce. Nakon daljih 300 m puta dolazi se na raskrižje. S lijeve strane (istok) dolazi markirani put s Begove staze kojim se kroz *Klanac kostura* penje do vrha i kuće na Bijelim stijenama. Od tog raskrižja trasa KPP-a slijedi taj prilaz na Bijeje stijene. Od raskrižja ravno na prijed, u južnom smjeru, strmo uz brijeg, između stijena do vršne stijene Bijelih stijena (30 min). Izlazak na sam vrh Bijelih stijena osiguran je sajlom. Od *Zelene doline* do vrha Bijelih stijena treba sat hoda.

Bijele stijene sa Samarskih stijena

Bijele stijene

Vrh Bijelih stijena nalazi se na 1335 m/nm. To je svakako dominantna točka cijelog puta. Svuda naokolo strše stijene, tornjevi i šiljci najbizarnijih oblika. Vidici su s vrha otvoreni na sve strane. Na jugu se nazire golemi Velebit. Bliže se pogled zaustavlja na Velikoj Javornici, slijedećoj točki na KPP-u. Na jugozapadu se proteže Ričičko bilo, a pogled na Kolovratske stijene zaklanja omanji vrh. Na zapadu, kroz usjeklinu između bregova, za vedra dana vidi se more s otocima u daljini. Na sjeverozapadu pogled se zaustavlja na Burnom Bitoraju, a dalje na Risnjaku. Daleko na obzorju mogu se nazreti Julijske

KT-07 Duliba 719 m

Alpe. Na sjever pogled zaklanja markantni greben Bjelolasice. Pogled na istok i jugoistok seže do Kleka, koji se ističe svojim usamljenim položajem, dok je pod nama zeleno Jasenačko polje. Na samom vrhu nalazi se kutija sa žigom i upisnom knjigom KT-5.

S vrha Bijelih stijena silazak do kuće i skloništa moguć je po dva dobro označena puta, od kojih svaki u 10-minutnom hodu pruža posebne užitke. Oba se puta sastaju u zaklonjenom dolcu u kojem je smještena kuća na Bijelim stijenama. Pedesetak metara dalje na jug dolazi se do drugog dolca, u kojem je izgrađeno sklonište “Miroslav Hirtz”.

Kuća na Bijelim stijenama zimi - preko 3 m snijega

Dom na Bijelim stijenama

Sadašnja kuća na Bijelim stijenama izgrađena je 1968. god. marom članova HPD "Kapela" (tada PD "R. Končar") iz Zagreba. Kuća je potpuno opremljena, a kapacitet spavanja je 15 osoba. Otvorena je u dane dežurstva, a to je u pravilu od 15. svibnja do 15. listopada. Pruža nužnu opskrbu u piću te mogućnost pripremanja hrane. Izvan dežurstva, kao i za veće grupe, potrebno je unaprijed najaviti se planinarskom društvu HPD "Kapela" iz

Planinarska kuća "Dragutin Hirc" na Bijelim stijenama

Zagreba, Maksimirska 51. Ranija planinarska kuća nazvana po znanstveniku i zaljubljeniku u ljepote Bijelih stijena, Dragutinu Hircu, Hirčevom kućom, nalazila se južnije od sadašnje, gotovo u sredini dolca. Izgrađena je 1928. god. Tijekom Drugog svjetskog rata zapaljena je i uništena. Obnovljena je marom članova PD “Velebit” iz Zagreba 1952. god. Međutim, zbog loše odabranog mjesta kameni zidovi bili su gotovo uvijek vlažni (treba reći da je kuća bila u snijegu oko pola godine!) tako da je bila nepotrebna osim ljeti. Stoga je sadašnja kuća pomaknuta pod stijenu i izdignuta na stupove, dok je konstrukcija drvena. Taj se način gradnje u ovim klimatskim uvjetima pokazao izuzetno dobrim tako da su ostali objekti slično građeni (sklonište “Miroslav Hirtz” na Bijelim stijenama, sklonište na Bjelolasici). Kameni materijal od ostataka stare Hirčeve kuće iskorišten je u gradnji novog doma i skloništa tako da je od nje danas ostala samo vrlo dobra i upotrebna cisterna za vodu. Dobrovoljnim radom članova društva i donacijom HPS-a kuća na Bijelim stijenama temeljito je obnovljena tijekom 2002. god.

Sklonište “Miroslav Hirtz” na Bijelim stijenama

Kako bi planinari mogli boraviti u predjelu Bijelih stijena i kada kuća nije otvorena, HPD “Kapela” uz pomoć članova PD “Vihor” izgradilo je lijepo drveno sklonište u susjednom dolcu i predalo ga na upotrebu 1974. god. Međutim, to je sklonište izgorjelo nepažnjom zimi 1975., a 1976. godine podignuto je novo, koje je nazvano imenom zaslužnog planinara i znanstvenika Miroslava Hirtz

za, sina Dragutina Hirca. Sklonište je kapaciteta 20 osoba te ima nužnu opremu. Skloništem upravlja HPD "Kapela" iz Zagreba. Uz dobrovoljni rad i donaciju HPS-a sklonište je temeljito obnovljeno tijekom 2020. godine.

Sklonište "Miroslav Hirtz" na Bijelim stijenama

Pristupi domu i skloništu

Osim već opisanog pristupa s Begove staze kroz *Klanac kostura* ("Riječki pristup"), do doma i skloništa moguće je doći sa strane Jasenka. Taj je pristup povoljniji posjetiteljima iz pravca Zagreba i sjeverne Hrvatske. Na dva kilometra od Jasenka asfaltnom cestom prema Novom i Drežnici odvaja se udesno (na sjever) šumska cesta

nazvana Begovom stazom, koja vodi sve do Vojnog Tuka. Od tog raskrižja markiran je pristup do doma i skloništa. Najprije se ide oko 500 m cestom, a zatim se na desnom zaokretu ceste (na istok) markirana staza odvaja i ulazi u šumu postupno se penjući ponovno do spoja s cestom (30 min). Nastavak je cestom oko 1 km do raskrižja sa šumskom cestom na lijevo (zapad). Taj odvojak je novijeg datuma i

Oznaka ispod Kolovratskih stijena

izgrađen je za potrebe šumarije. Odvojkom se dosta strmo za oko 35 min stiže do mjesta nazvanog *Parkiralište* - naime, dotle je mogući i pristup automobilom. S tog mjesta markacija skreće u šumu u smjeru jugozapada. Iznad *Parkirališta*, s lijeve strane, podignuto je malo drveno sklonište kao odmorište i zaštita od nevremena. Markirana, dobro vidljiva staza uspinje se stalno uzbrdo sve do raskrižja, gdje se nalijevo (na jug) odvaja trasa KPP-a za V. Javornicu. Od *Parkirališta* do odvojka treba oko 35 min. Od tog raskrižja ima još oko 10 min do doma, odnosno skloništa na Bijelim stijenama.

VRH BIJELIH STIJENA (KT-5) - VELIKA JAVORNICA (KT-6), 1,15 h

Od kuće na Bijelim stijenama valja poći u južnom smjeru putom što vodi prema Jasenku (10 min). Na raskrižju treba krenuti desno, stalno u južnom smjeru, prema uputi smjerokaza, dok lijevo ostaje put za Jasenak.

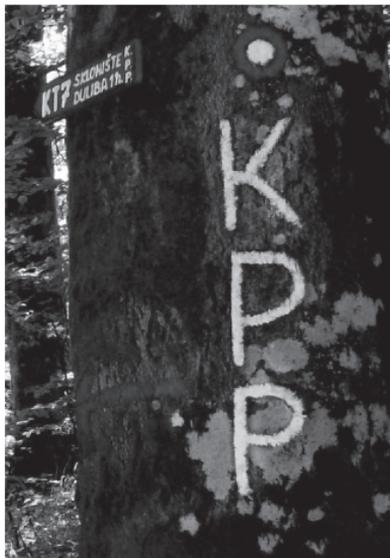

Markacije - KT3 i KT5

Kratko se silazi u manji dolac, a za tim se uspinje bočno uz brijeg (približno 10 min). U nastavku puta silazi se do velike kamene gromade nazvane *Vrata*. Tik prije *Vrata* nalijevo prema istoku odvaja se markacija kojom se može doći do divovske jele (zaštićeni spomenik prirode) i spustiti se par minuta prije *Parkirališta*, odnosno mjesta odakle započinje uspon na Bijele stijene. Od *Vrata* put vodi naglo uz brijeg, stalno u južnom smjeru, podnožjem stijena, a zatim uz nekoliko serpentina do prijevoja. Lijevo se nalazi kamena skupina koja je nalik na mjesječev pejzaž pa je nazvana *Mjesječevom glavom* (30 min od *Vrata*). U šumovitoj zaravni iza *Mjesječeve glave* sagrađeno je malo sklonište, nadstrešnica, identično onom iznad parkirališta (vidi opis puta na Bijele stijene iz Jasenka). Put nastavlja kroz šumovitu zaravan *Tiha dolina*, a zatim skreće blago ulijevo, prema istoku, pobočjem glavnog bila Velike Javornice. Nakon 10 min strmijeg uspona, pod kraj kroz stijene, izbija se neposredno pred vrh Velike Javornice, na kome se nalazi kutija sa žigom KT-6.

Velika Javornica

Nadmorska joj je visina 1375 m. To je zrakast greben s više

Markacije - KPP za KT7

pobočnih grana. Grebenom se može nastaviti do zanimljivoga isturenog jugoistočnog vrha, odakle se pruža lijep pogled na Jasenačko i Drežničko polje, Klek te Velebit. Prema jugozapadu, odnosno moru, vidik zatvara greben Kolovratskih stijena te Ričičkog bila.

VELIKA JAVORNICA (KT-6) - SKLONIŠTE U DULIBI (KT-7), 4 h

S vrha na kojem je smještena kutija sa žigom vratiti se natrag na stazu (2 min) i zatim skrenuti ulijevo, na jug, ispod glavnog grebena i jugoistočnog vrha. Ovdje staza zakreće udesno, na zapad, i strmo se spušta na omanju zaravan. U nastavku je staza položita kroz mladu šumu, a zatim se spušta kroz dobro razvedenu stijenu prirodnim serpentinama na šumsku vlakvu te njome zakreće u južnom smjeru. Nakon 100 m hoda vlakvom prolazi se kraj nestalnog izvora, koji se pojavljuje samo u vrijeme snijega i kiša, a nestaje u ljetnim mjesecima. To mjesto nazvano je *Kristinin izvor*. Od Velike Javornice do *Kristinina izvora* potrebno je oko 45 min. Nastavljamo dalje vlakvom preko kamene zaravni, obilazeći s lijeve, istočne strane izraziti vrh - Krpan bilo (1280 m). Put se postupno spušta ulijevo do prekrasne Bunjevačke poljane. Naročito je zanimljivo u rano proljeće, kad je jedan dio poljane pod snijegom, a u drugom, osunčanom dijelu, cvjetaju prvi vjesnici proljeća. Staza i dalje nastavlja u južnom smjeru te presijeca poljanu i ponovo ulazi u šumu. Put se nastavlja do omanjeg prijevoja, a zatim, slijedeći oznaku, treba ići oko 400 m blago uzbrdo, do dolca što ga krasi tri javora stara neko-